

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.952 van 25 juli 2001
in de zaak A. 107.628/XII-3215.**

In zake : N.V. LERUS CENTERS HASSELT
die woonplaats kiest bij
advocaat J. STIJNS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18

tegen :

de stad Hasselt
die woonplaats kiest bij
advocaat H. LAMON,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 40.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de N.V. LERUS CENTERS HASSELT op 18 juli 2001 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van “de beslissing dd. 22 mei 2001 van de gemeenteraad van de Stad Hasselt waarbij enerzijds de voorwaarden worden bepaald binnen dewelke convenants betreffende vestigingsplaatsen van kansspelinrichting klasse II op het grondgebied van de Stad Hasselt afgeleverd kunnen worden en anderzijds de aanvraag van de NV LERUS CENTERS HASSELT voor het sluiten van een convenant tot uitbating van een kansspelinrichting klasse II wordt afgewezen”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juli 2001, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN:

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDINGENEN die, loco advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat H. LAMON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verzoekende partij een speelautomatenhal uitbaat in het stadscentrum van Hasselt;

Overwegende dat artikel 4 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers vanaf 30 december 2000 verbiedt kansspelinrichtingen te exploiteren zonder voorafgaandelijke schriftelijke vergunning van de kansspelcommissie; dat volgens artikel 34 de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater, en artikel 36 van de wet bepaalt dat de aanvrager, om een vergunning voor de exploitatie van een speelautomatenhal te kunnen verkrijgen, het convenant moet kunnen voorleggen; dat blijkens bijlage I van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse II, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B, de aanvraag van een vergunning voor de exploitatie van een speelautomatenhal vergezeld dient te zijn van een kopij van het convenant dat werd gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater; dat exploitanten van de reeds bestaande lunaparken luidens artikel 19 van hetzelfde koninklijk besluit hun inrichting verder mogen exploiteren tot op het ogenblik dat de commissie een beslissing heeft genomen over hun aanvraag, op voorwaarde dat de aanvraag volledig is en werd ingediend binnen een termijn van één maand na de inwerkingtreding van genoemd besluit;

Overwegende dat de verzoekende partij op 31 januari 2001 bij de kansspelcommissie een aanvraag indient tot vergunning;

Overwegende dat de verwerende partij bij raadsbesluit van 22 mei 2001 eensdeels vijf voorwaarden vaststelt “binnen dewelke convenants betreffende

vestigingsplaatsen van kansspelinrichting klasse II op het grondgebied van de Stad Hasselt kunnen afgeleverd worden” en anderdeels besluit dat “[a]an de aanvra[ag] van de NV Lerus Center Hasselt, [...] kan om hoger genoemde redenen geen gunstig gevolg gegeven worden. In die omstandigheden worden geen convenants afgesloten met de aanvragers voor de uitbating van kansspelinrichtingen klasse II”;

Overwegende dat het bestreden besluit bij een 29 mei 2001 ter post aangetekend schrijven ter kennis werd gebracht van de verzoekende partij; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat de beslissing “evenwel slechts op 4 juni 2001 door [haar] werd ontvangen”;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij uiteenzet wat volgt:

“Zoals supra vermeld heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoekende partij haar zaak definitief zal moeten sluiten uiterlijk op 31.10.2001 met faillissement als onafwendbaar gevolg, hetgeen enkel vermeden kan worden door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Een gewone schorsing van de tenuitvoerlegging dan wel de nietigverklaring van de bestreden beslissing zal, gelet op de gebruikelijke procedurele termijnen, te laat komen teneinde het moeilijk te herstellen nadeel van verzoekende partij te vermijden, nu de kansspelcommissie - gebonden aan wettelijke termijnen - dan al noodgedwongen een negatieve en onjuiste beslissing genomen zal hebben met de definitieve sluiting van de inrichting van verzoekende partij tot gevolg”;

Overwegende dat de verwerende partij tegenwerpt dat verzoekende partij “tot 18 juli gewacht [heeft] alvorens een verzoekschrift op grond van uiterst dringende noodzakelijkheid neer te leggen, wat op zichzelf reeds aantoonde dat deze UDN-procedure niet verantwoord is”, dat dergelijke houding zijdens de verzoekende partij “niet anders gekwalificeerd [kan] worden als de negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid” en dat een van de drie cumulatieve voorwaarden

bedoeld in artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State derhalve niet vervuld is;

Overwegende dat het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing onder meer wordt afgemeten naar de haast die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering; dat verzoekende partij verklaart op 4 juni 2001 kennis te hebben gekregen van de bestreden beslissing; dat de voorliggende vordering pas 44 dagen later is ingesteld; dat dit schromelijk laat is; dat de verzoekende partij ter terechtzitting vergeefs poogt het uiterst dringend karakter van haar vordering te verbinden met de andere voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat immers, zelfs als het moeilijk te herstellen en ernstig karakter van het nadeel dat een partij ondergaat door een administratieve rechtshandeling onder bepaalde omstandigheden het betoog waarom niet voor de gewone schorsingsprocedure maar voor de procedure bij uiterst dringend noodzakelijkheid wordt gekozen kracht kan bijzetten, zulks niet afdoet aan de noodzaak om na de kennisname van de griefhoudende beslissing met passende voortvarendheid de vordering bij de Raad van State in te leiden; dat die noodzaak inherent is aan het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure; dat verzoekende partij in haar verzoekschrift voor de opgelopen vertraging geen enkele verantwoording geeft; dat te dezen het tijdsverloop tussen de kennisgeving van het bestreden besluit en het instellen van de vordering de negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid inhoudt; dat niet aan de eerste schorsingsvoorwaarde is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig juli 2001, door :

de H.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS

G. VAN HAEGENDOREN